

عنوان مقاله:

پیوند عرفان و اخلاق انسانی در تصوف صفی علیشاهی

محل انتشار:

نخستین همایش ملی اخلاق و عرفان در ادب فارسی (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

صبا فدوی - دانشجوی دکتری، دانشگاه سمنان

محی الدین قنبری - استادیار عرفان اسلامی، دانشکده علوم انسانی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد نیشابور

خلاصه مقاله:

از میان مکاتب فعال تصوف در دوره قاجار، سلسله نعمت‌اللهیه بیش از سایرین در ایران رواج داشت و صفی علیشاه -از بزرگترین مشایخ صوفیه در این دوره- تصوف نعمت‌اللهی صفی علیشاهی را به طور مستقل بنیان نهاد که پژوهش حاضر به تحلیل و بررسی این تصوف و پیوند آن با اخلاق می‌پردازد. صفی در بیشتر آثار خود بر کسب اخلاق انسانی با عنوان آدمیت و انسانیت تأکید می‌ورزد و تصوف را تخلق به اخلاق انسانی تعریف میکند؛ زیرا انسان را مظهر کامل وجود می‌داند که با تهذیب اخلاق و رعایت آداب آدمیت می‌تواند سیر کمال را پیش گیرد؛ و علت تأکید او بر این موضوع رواج خرافه‌پرستی و فساد اخلاقی در میان اقشار جامعه در آن دوره تاریخی بود، که او را بر آن داشت تا تصوفی با توجه به نیاز روز جامعه ارایه دهد.

کلمات کلیدی:

صفی علیشاه، اخلاق، آدمیت، تصوف، قاجار

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/812737>

